

HÄIVY

san. LASSE WIKMAN

säv. BO SÖDERHOLM

Am F Dm E Am F

Kun he-räi-len jäl - leen aa - muun, en tör - mäi-le tut - tuun

haa - muunn. Ku-va haih - tu-nut vii-mein on, o - let mul - le jo kas - vo-ton.

Et päi - vää-ni e- nää pi- laa, teen kai - kel-le muul - le

ti- laa. O - let kuin leh - ti ei - li- sen, e-nää uu - tis-ta muis - ta en.

(Woo) "Häi - vy", sul - le sa noin. Jos jo-tain o - li se kuih - tu-nut on

jo pois. "Häi - vy", mel - kein a- noin. Sen pi-ti päät - ty-ä et - tä uu - si al - kaa

vois.

1.

Am F Dm E Am

Jo sa-no - a voin 2. On

F Dm E

o - ve - a nyt tur - ha kol - kut - taa, ei ta - kai - sin men - nyt - tä e - nää saa.

Dm Am

Jäl - jel - lä sy - dä - mes - sä pelk - kä e - rä - maa. §

"Häi - vy", sul - le sa noin. Jos jo - tain o - li se kuih - tu - nut on

E Am F Dm

__ jo pois. "Häi - vy", mel - kein a noin. Sen pi - ti päät - ty - ä et - tä uu - si al - kaa

E Am F Dm E

vois. Sen pi - ti päät - ty - ä et - tä uu - si al - kaa __ vois.

Am F Dm E Am

2. Jo sanoa voin sen ääneen, sut eiliseen tiedän jääneen.

Tämä vapaus kutkuttaa, kaiken muuttumaan saa.

En haikaile menneen perään ja hymyillen aamuun herään.

Nautin täysillä hetkistä, näistä uusista retkistä.